Lieve Sophie, lieve Jeroen,
lieve familie en vrienden, wat ben ik trots dat ik hier mag staan als Sophies moeder.

Voordat ik iets zeg over deze twee, wil ik één moment nemen voor iemand die hier altijd had willen zijn.
Oma kijkt mee via de livestream — dag, mam — en we missen vandaag in het bijzonder Opa Jan.
Mogen we heel even stil zijn om hem te gedenken.

Dank jullie wel.

Sophie, ik heb je zien opgroeien van een meisje dat verfspatten op al haar kleren had, naar een vrouw die met dezelfde vasthoudendheid en warmte de wereld in stapt.
Creatief, zorgzaam en doortastend — drie woorden die iedereen die jou kent meteen zal beamen.
En toen kwam Jeroen.
Rustig, bedachtzaam, met die droge humor waarmee je soms pas een seconde later doorhebt dat je bent gegrapt — en dan lacht iedereen nog harder.
Jeroen, ik heb je allang in mijn hart gesloten als schoonzoon.

Het begon, hoe kan het anders, tussen de pinguïns in Blijdorp.
Ik vond het altijd zo tekenend dat jullie elkaar leerden kennen terwijl jullie iets goeds deden voor een ander — en dat het ook nog eens dieren met een vlinderdas waren.
Sophie met haar mouwen opgestroopt, jij, Jeroen, alles rustig overziend.
Nog vóór iemand “liefde” kon fluisteren, stonden jullie samen te schuifelen met emmers vis en een plan.

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl

De eerste date kwam niet lang daarna.
Een pannenkoekenhuis aan de Maas, waar de tijd blijkbaar even stilstond.
Volgens Sophie at jij je pannenkoek zo langzaam dat ze dacht: dit wordt óf niets, óf juist heel goed.
We weten nu wel welke het is geworden.

Thuis leerden we jou kennen op Koningsdag, Jeroen.
De deur ging open, de vlag hing uit, en jij stond al in de keuken tompoucen te snijden — zonder dat iemand het je had gevraagd.
Precies, rustig en recht, alsof je ze met een waterpas had uitgelijnd.
Dat is zo'n klein beeld, maar het zegt veel: je kijkt, je helpt, je doet het goed.

Na twee jaar trokken jullie samen naar Utrecht.
Een huis vol boeken, planten die wonderlijk genoeg bleven leven, en een keukenkast die zich vulde met kruiden waarvan ik niet wist dat ze bestonden.
In het weekend kookten jullie nieuwe recepten; op dinsdag werd er bijgesteld met iets simpels en oprecht lekkers.
Die mix van ontdekken en nuchterheid is precies jullie.

En dan die backpackreis door Zuidoost-Azië.
Met een rugzak, een kaart die soms niet meewerkte, en samen de zekerheid dat je de weg wel weer zou vinden.
Ik kreeg foto's van markten, bergen, stoffige bussen — en van een bordspel dat jullie overal mee naartoe sleepten.
Ik dacht: als je in een nachtbus kunt verliezen met een glimlach, dan zit het tussen jullie goed.

De verloving bij de Posbank, in de herfst, was zo jullie.
Geen groot spektakel, geen vuurwerk.
Gewoon samen tussen het koperkleurige blad, het licht dat zacht werd, en een vraag die al in jullie blikken lag.
Sophie zei "ja", natuurlijk, al had ze het in haar hoofd vast al eerder besloten.

Wat ik vooral zie, is hoe jullie elkaar beter maken zonder elkaar te veranderen.

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl

Sophie, jij zet de lijnen uit en bewaart het vuur.
Jeroen, jij houdt het overzicht en bewaart de rust.
Samen wandelen jullie alsof ieder pad vanzelf breder wordt.
In musea lopen jullie soms apart — de een bij de schilderijen, de ander bij de foto’s — en vinden elkaar dan weer bij hetzelfde werk, net iets wijzer dan daarvoor.
En thuis, aan tafel, proef je nieuwe smaken en elkaars humor.
Het klinkt eenvoudig.
Het is in werkelijkheid het allermooiste: met z’n tweeën het gewone leven laten schitteren.

Ik geloof dat liefde niet één groot gebaar is, maar duizend kleine keuzes.
Kiezen om te luisteren als je zelf vol zit.
Kiezen om te lachen als het ook had gekund om te zuchten.
Kiezen om de afwas te doen, of in jullie geval: eerst drie minuten onderhandelen en dan samen toch alles schoon krijgen.
En steeds weer kiezen voor elkaar.

Sophie en Jeroen, mijn wens is simpel.
Blijf elkaars lievelingsmens, ook als het regent en de pannenkoeken aanbranden.
Blijf wandelen — door bossen, door musea, door moeilijke dagen heen.
Blijf spelen — met ideeën, met recepten, met die eeuwige bordspellen waarin je soms verliest en toch wint.
En blijf, zoals vandaag, met zachte blik naar elkaar kijken, alsof jullie iets weten wat de rest van ons maar half kan raden.

Ik ben dankbaar en fier dat ik jullie hier zo mag zien.
Dank jullie wel, dat ik getuige mag zijn van dit begin.
Moge dit huwelijk jullie thuis zijn, waar rust en creativiteit samen aan tafel zitten, waar humor de deur openlaat en liefde de weg wijst.

Een mooie, liefdevolle dag voor ons allemaal — en voor jullie een leven lang.

Deze toespraak is gemaakt met trouwredes.nl Beantwoord een paar vragen en genereer je eigen gepersonaliseerde toespraak nu optrouwredes.nl
Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl